

Johanneshov 1998-10-02

Artikel för fri publicering.

Vid publicering vänligen ange:

Källa: Svenska Ishockeyförbundet

Det var Tumba bakom allt!

– Av BENGT BEDRUP –

Det är 40 år sedan men jag minns det som i går!

Han kom instormande i TV-sportens sammanträdesrum i full karriär - självfallet utan att knacka eller fråga om han störde:

– Hej djävla dönickar! Nu ska ni få en kanonidé. Vi ska dammsuga hela landet på unga jättetalanger och sedan ordna en turnering i TV mellan alla distrikt. Det blir maffe maffe-succé i rutan och det är precis vad hockeyn behöver. TV-pucken ska det heta!

Sven Tumba hade talat. Och prickat totalt rätt.

Redan efter ett par minuter började sportchefen Gert Engström skissa på hur vandringspriset skulle se ut. De korsade klubborna över pucken, precis som det är än i dag.

Jag fick i uppdrag att skissa vidare på idén och kontakta makthavarna. Där behövdes inget övertalande, alla tänkte på Tumbas upplägg. Själv snackade han en halvtimme till innan han plötsligt förklarade:

– Nej, nu har jag inte tid att sitta med er längre, sopprötter. Gittan blir djävligt sur när hon får sitta och kallna i bilen.

Jag följde Tumba ut. På gården stod Tumbas vita amerikanska sportbil och i framsätet fanns en lindrigt glad prinsessa Birgitta. Hon var hans studiekamrat på GIF och enligt Tumba: ”Min djäkligt gulliga fjälla...”

Tumba och jag snickrade vidare på upplägget och hela tiden kom han med smarta synpunkter. Vi gjorde också en ishockeyskola för TV med Tumba som rektor. Vi spelade in i Jönköping och hans nästan sjövilla entusiasm var en oerhörd tillgång. Men det hände ”saker” hela tiden.

En eftermiddag efter avslutad inspelning var Tumba försvunnen. Spårlöst väck. Vi kollade på hotellet men ingen hade sett röken av honom. Det var ett mysterium. Inte litet bekymrade satt vi sent på kvällen och tärde en pytt då Tumba rödblommig och glad stormade in i matsalen med skridskorna dinglande runt halsen:

– Bedrup, kila ned på gatan och pröjsa taxin. 1 500 spänn bara!

Jag såg väl ut som ett levande frågetecken när Tumba fortsatte:

– Jag stack ned till Göteborg. Frölunda ville ha hjälp att spöa ett ryskt gäng.

Två pytsar – sno på och pröjsa nu...

Sådan var han och sådan är han – TV-puckens ”uppfinnare”.

Och en märklig upplevelse av tidens gång fick jag för en ett par år sedan. Tidig lördagsförmiddag på Arlanda flygplats och som överledare stod jag och kollade in lirarna i Pripps Hockey Stars på väg till match för Barncancerfonden. Där kom de drällande: Anders Hedberg, Inge Hammarström, Anders Kallur, Börje Salming, Håkan Södergren, Danne Labraaten, Göran Högosta, Peter Gradin och så vidare. Stora internationella namn. TV-puckare hela gänget. Då kom plötsligt nedför rulltrappan en gäng unga lirare från norr på väg till match i TV-pucken. De gjorde stora ögon – kom fram och snackade och fick sina autografer. Generationer hade mötts!

Och tänk – jag var med och startade alltihop!

Det var en underbar känsla...